

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.701/2015/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve ny.-i (cím) lakos felperesnek - a dr. Stefán Éva ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen határozat megsemmisítése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.20.766/2015/8. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak külön felhívásra térítsen meg 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megsemmisítette az alperes vezetősége 17/2015. számú határozatát, s kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36 000 forint - a felperes által lerótt illetékből álló - perköltséget.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte a perköltségre vonatkozó rendelkezés mellőzését és a felperes feljogosítását arra, hogy a 36 000 forint kereseti illetéket visszaigényelhesse. Hivatkozott az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés d) pontjára, melynek értelmében álláspontja szerint őt illetékmentesség illeti meg, ezért pervesztessége esetén sem kötelezhető a felperes által lerótt illeték, mint perköltség megfizetésére.

A felperes nyilatkozatot nem tett.

Az ítéltábla erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes vezetősége határozatát megsemmisítő rendelkezését a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésében írtakra figyelemmel.

A fellebbezést alaptalannak találta.

A Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú- és szakértői díj, ügygondnoki- és tolmácsdíj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége stb.).

A felperes keresetlevelére lerótt 36 000 forint kereseti illeték a perköltség része.

A Pp. 78. § (1) bekezdése kimondja, hogy a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni, ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek vagy a törvény egyéb, kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 80-83. §-aiban írtak alapján az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő, a perköltségviselésre vonatkozó döntésétől eltérő, más rendelkezésnek nem volt helye, mert a perben az alperes peresztes lett.

A Pp. 86. § (3) bekezdése akként szól, hogy a költségmentesség, az illetékmentesség, valamint az illetékfeljegyzési jog nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltséget, továbbá a végrehajtási eljárás során a felek által lerótt illetékek és előlegezett költségek (végrehajtási költségek) megtérítésének kötelezettségét.

„E rendelkezés szerint tehát, míg az állam elengedi az általa a perben előlegezett költséget és a kedvezményben részesült fél által le nem rótt illetéket - és csak a végrehajtási eljárásban tesz kivételt -, addig az ellenfél által lerótt illeték és előlegezett költség részévé válik a perköltségnek, amelyet az ellenfél követelhet pernyertessége esetén a peresztes féltől.” (Legfelsőbb Bíróság Pfv.III.20.961/1993.)

A kifejtettakra figyelemmel tehát az alperes akkor is köteles lenne megtéríteni a felperes kereseti illetékből álló perköltségét, ha az Itv. alapján illetékmentesség kedvezmény illetné meg.

Az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja értelmében teljes személyes illetékmentességben részesül az egyesület.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése azonban akként rendelkezik, hogy az (1) bekezdés c)-g) és m) pontokban említett szervezetet az illetékmentesség csak abban az esetben illeti meg, ha a vagyonszerzést, illetőleg az eljárás megindítását megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége, illetve - költségvetési szerv esetében - eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. A szakasz (3) bekezdése értelmében erről a szervezetnek nyilatkoznia kell.

Ilyen nyilatkozatot az alperes sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg nem tett, ennek hiányában pedig az illetékmentesség őt nem illeti meg.

Ennek következménye az, hogy az eredménytelen fellebbezése miatt a le nem rótt fellebbezési illetéket köteles az állam javára megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A fellebbezési illeték összegét az ítéletábra az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg 15 000 forintban.

Azzal kapcsolatban, hogy a felperes „visszaigényelheti” a lerótt kereseti illetéket, az ítélet tábla csupán megjegyzi, hogy az Itv. 79. § (1) bekezdése szerint a megfizetett illeték visszatérítésének csak az Itv. 80. § (1) bekezdésében megállapított eseteiben van helye, ám e szakasz (1) bekezdése a)-1) pontjaiban részletezett feltételek egyike sem áll fenn, így az illeték visszatérítésére nincs lehetőség.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során is pernyertes felperesnek költsége nem merült fel, ezért arról nem kellett rendelkezni.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2016. február 16.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -